

ΟΙ (ΠΑΙΔΟ)ΒΙΑΣΤΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΡΑΤΣΑ ΕΙΔΙΚΗ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΙ

Στα τέλη του 2018, άρχισε να αποκαλύπτεται η υπόθεση του 57χρονου τότε καθηγητή και ιδιοκτήτη του φροντιστηρίου ΑΙΧΜΗ στα Χανιά, **Ελευθέριου Αλέξανδρου (Ακη) Παπαδογιάννη**, ο οποίος συστηματικά κακοποιούσε σεξουαλικά ανήλικες μαθήτριάς του. Οι πρώτες καταγγελίες οδήγησαν στη σύλληψη και στη δημοσιοποίηση των στοιχείων του, γεγονός που έδωσε νέες διαστάσεις στην υπόθεση, καθώς βρέθηκαν και άλλα κορίτσια που τον κατήγγειλαν για σεξουαλική κακοποίηση. Το 2020, ο καθηγητής - παιδοβιαστής καταδικάστηκε πρωτόδικα σε ποινή κάθειρξης 20 ετών για κακουρηματικές πράξεις, ενώ τον Νοέμβριο του 2022 αποφυλακίστηκε, αφού πήρε αναστολή εκτέλεσης της ποινής.

Ο Παπαδογιάννης για χρόνια εκμεταλλευόταν -και ίσως εξακολουθεί να εκμεταλλεύεται- τη θέση εξουσίας, λόγω της ιδιότητας του ως εκπαιδευτικός, καθώς φρόντιζε να κερδίζει την εμπιστοσύνη των μαθητριών του και να μπορεί να τις παρενοχλεί και κακοποιεί σεξουαλικά. Μέχρι σήμερα, έχει το θράσος να κυκλοφορεί ελεύθερος ανάμεσά μας, να παρακολουθεί τις καταγγέλλουσες, να τις τρομοκρατεί και να τις εκφοβίζει. Τις ίδιες πρακτικές ακολουθεί και στις δικαστικές αίθουσες, όπου επιχειρεί με διάφορα τεχνάσματα την ψυχολογική εξόντωση των κοριτσιών και κατά τη διάρκεια των καταθέσεών τους εκμεταλλεύεται το δικαίωμα να μπορεί ο ίδιος να τους κάνει ερωτήσεις. Η βία που συνεχίζει να ασκεί νομιμοποιείται από την αστική δικαιοσύνη.

Από την πλευρά μας, δεν έχουμε καμία εμπιστοσύνη στις δικαστικές αρχές, αφού δεν είναι η πρώτη φορά που ξεπλένουν και συγκαλύπτουν (παιδο)βιαστές, δυσπιστούν ως προς το βίωμα των κακοποιημένων ατόμων, δεν δημιουργούν φροντιστικό περιβάλλον για αυτά, και τα εκθέτουν σε επανατραυματικές διαδικασίες. Εκεί που το κράτος εξαντλεί την αυστηρότητά του και θεσπίζει εκδικητικούς νόμους είναι τα άτομα που αντιστέκονται, αγωνίζονται και τολμάνε να μιλάνε, ενώ παράλληλα μεροληπτεί και μεταχειρίζεται προνομιακά τους κακοποιητές, ειδικά όταν είναι λευκοί, ντόπιοι, οικογενειάρχες και επιχειρηματίες.

Οι (παιδο)βιαστές δεν είναι ούτε άρρωστοι, ούτε ψυχικά διαταραγμένοι, ούτε τέρατα. Είναι άντρες καθημερινοί. Μπορεί να είναι τα αφεντικά μας, οι καθηγητές μας, οι γείτονες, οι πατεράδες μας. Σε μια κοινωνία που αποσιωπά περιστατικά έμφυλης βίας στο σπίτι, στη γειτονιά, στη δουλειά, στο φροντιστήριο, στο δημόσιο χώρο, κάποιες τόλμησαν να σπάσουν τη σιωπή. Βρήκαν το θάρρος να μιλήσουν για τα βιώματά τους, να καταγγείλουν τον κακοποιητή τους και να τρέξουν έναν πολυετή και ψυχοφθόρο νομικό αγώνα για να βρουν δικαίωση. Σε αυτόν τον αγώνα, μέσα και έξω από τις δικαστικές αίθουσες, δεν είναι

μόνες τους. Θα είμαστε εκεί για να υποστηρίξουμε με κάθε τρόπο τις ίδιες, τις οικογένειές τους και όσες δεν μίλησαν ακόμα. Θα είμαστε εκεί για να μη νιώθει καμία μόνη απέναντι στην πατριαρχία και ό,τι τη συντηρεί. Θα είμαστε εκεί για να σπάσουμε τον φόβο.

Στις **24** και **31 Μαρτίου** εκδικάζεται η έφεση του καθηγητή - παιδοβιαστή στο Εφετείο Χανίων. Καλούμε άτομα, ομάδες και συλλογικότητες της πόλης σε συγκέντρωση αλληλεγγύης και τις δύο μέρες στα Δικαστήρια στις 9:00 π.μ.

Συγκέντρωση αλληλεγγύης: 24 & 31 Μαρτίου 2025 | Εφετείο Χανίων | 9:00 π.μ.

**Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΒΙΑΖΕΙ ΚΑΙ ΣΚΟΤΩΝΕΙ,
ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ, ΣΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ,
ΠΟΤΕ ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ**

Συλλογικότητα ενάντια στις έμφυλες καταπιέσεις και σε κάθε μορφή εξουσίας

fem.antise.chania@espiv.net

Χανιά, Μάρτης 2025